

saavidt muligt ser at komme bort fra den. Lykkes det ikke at komme bort fra den hele, ville vi ialtfald være glade ved, om det lykkes at faae den halve bort.

Brasch: Da Skibsafgiften forrige Gang var til Behandling her i Thinget, gjorde jeg nogle Betragtninger gjældende, nemlig disse, at Afgiften, saaledes som den falder, falder paa en høist ubillig Maade. Det maatte jeg indrømme, og jeg udtalte Haabet om, at man kunde opnaa en Omlægning af denne Afgift. Jeg har ikke kunnet gjøre mig fortrolig med den Rænte, at Staten skulde give Slip paa et Beløb af den Størrelse, navnlig, naar vi se hen til, at det er Udlandet, som bliver lettet for den halve Afgift. De Grunde, som nu ere anførte til Gunst for denne Afgift, have i Grunden min Tilslutning, men jeg maa dog sige, at det er ikke med fuld Tilslutning, at jeg er gaaet ind paa at tiltræde Flertallets Opfattelse, nemlig den at fastholde Udgiften, saaledes som den nu er. Jeg mener, at der har stabt sig en Opinion imod den, jeg erkjender ikke dens Berettigelse, men den er tilføede, og det er min Overbevisning, at den tidlig eller sent vil bane sig Vej. Saa mener jeg, at man ligesaa godt nu kan gaa ind paa at være resigneret. Den Fremgangsmaade, jeg vil følge, er altsaa den, at stemme for Regjeringens Forslag.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Ordfører for Mindretallet anførte, at der kun vilde blive at søge yderligere Kompensation for 600,000 Kr. Jeg beder om Forladelse, det er en Million, der er Spørgsmaal om. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at det hele Udvalg har været enig om at forlade Lovforslagets Standpunkt. Den ærede Ordfører har vel udtalt, at han hellere end at gaa med Flertallet vil blive staaende ved Lovforslaget, men samtlige Udvalgets Medlemmer have delt sig i to Grupper, hvoraf den ene har foreslaaet fuldt at forkaste Skibsafgiften i Forslaget og den anden at fordoble den; der er ikke en Eneste, der har sluttet sig til Lovforslaget. Jeg er altsaa fuldt berettiget til at antage, at Afstemningen her i Thinget enten vil falde fuldt for eller fuldt imod Afgiften, og i sidste Tilfælde vil der ikke blot være Spørgsmaal om kun at søge Dækning for de 200,000 Kr., som Flertallet allerede mangler, plus Afsvaret af den paaregnede forøgede Indtægt af 400,000 Kr., der vilde følge af Vedtagelsen af Flertallets Forslag, men efter Vedtagelsen af Mindretallets Forslag end videre for en Bortfalden af andre 400,000 Kr., som ere paaregnede i den oprindelige Balance. Tabet, som skal dækkes, naar Mindretallets Forslag vedtages, bliver lige rundt ud en Million. Nu vil jeg da spørge, om der virkelig er rimelig Udsigt til at indvinde denne Million paa Olfkatten foruden de i Lovforslaget paaregnede 600,000 Kr.,

som jo ogsaa skulde indvindes paa Olfkatten, hvad enten saa Staten lægges paa Maltet, paa Urten eller paa selve det færdige Produkt. Jeg tror det ikke.

Sasner: Det forekommer mig efterat have hørt Slutningsudtalelsen af den ærede Ordfører for Udvalget og efterat have hørt, hvad den høitærede Finantsminister har udtalt, at de Medlemmer, som ellers kunde være tilbøjelige for at stemme for Skibsafgiftens Bortfalden, maatte nu føle sig opfordrede til at stemme for dens Beholdelse i dens oprindelige Størrelse, ventende med at kaste denne Skat overbord, indtil vi se, om vi ikke kunne faae Erstatning, og indtil vi se, om der ikke er andre Statteomraader, hvor der kunde være Anledning til at foretage Forandringer, kunde være Anledning til at yde Lettelser fra Statskassens Side. Som jeg tillod mig at betone ved Lovforslagets 1ste Behandling, hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, tror jeg, det er den forrekte Stilling at indtage her fra Landstingets Side. Faae vi saa Olfkatten, faae vi de nye Statter til at flyde rigelig, og finde vi ved nærmere Undersøgelse, at Skibsafgiften virkelig er en saa forkastelig Afgift, som det nu udmales fra alle Sider, lad os da kaste den overbord. Men forresten skal jeg ikke forlænge denne Diskussion, tilmed da Tiden er langt fremrykket, og jeg er fuldkommen enig i, hvad der er udtalt af den høitærede Finantsminister, at der vistnok ikke kan siges noget Nyt, hverken til Forsvar for eller som Angreb paa Skibsafgiften. Hvad jeg kunde have lyst til at udtale, er forresten allerede sagt meget bedre, end jeg vilde kunne sige det, saavel af den høitærede Minister som af det ærede kongevalgte Medlem (Fischer). Der er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte; det er med Hensyn til den formentlige Transithandel paa Kjøbenhavn. Det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) udtalte med fuld Berettigelse, at, førend man forlanger en Afgift, der formentlig vil tynge paa Transithandelen, affastet, saa skal man kunne om ikke bevise, saa dog paavise, at der virkelig findes nogen Transithandel Sted, og at der er Sandsynlighed for, at en saadan vil udvilde sig. Et saadant Forsøg har den ærede Ordfører gjort, idet han meddelte Thinget Oplysninger, som han havde modtaget fra Thingvalla-Selskabet. Dette Foretagende, den transatlantiske Fart, er nyt her i Kjøbenhavn, og det er muligt, at det kan bringe nogen Transithandel hertil Kjøbenhavn; jeg tror ikke, at der er nogen Sandsynlighed derfor i nogen høi Grad, men der er dog Mulighed for, at der kan blive nogen. Nu har Thingvalla-Selskabet oplyst den ærede Ordfører om, at Naponen for dets Transithandel strækker sig fra Malmø over Gøteborg, forskjellige norske Steder, Stochholm og til Liebau, Stettin og nogle flere Østersøhavne. Det havde